

**Zsidó arcképcsarnok –
13. rész:**

A Ktartás.hu feleleveníti szellemi elődjének, a Fiala Ferenc által szerkesztett legendás Összetartásnak egy 1944 nyarán közölt sorozatát. Minden héten bemutattunk egy olyan zsidó típust, amelyet mindannyian ismerhetünk, hiszen utcán, strandon, színházban, televízióban, kávéházban találkozhatunk ezekkel az alakokkal; reméljük, hogy a közeljövőben végleg eltűnnek városainkból, községeinkből ezek az alakok, akik nemcsak hogy magyarok nem tudtak lenni, hanem bebizonyították, hogy az ő érdekük s az ő célkitűzésük merőben ellenkezik a magyarság érdekeivel és célkitűzéseivel.

Felhívjuk olvasóink figyelmét, hogy a sorozat írásai 1944 nyarán készültek, azokban a hónapokban, amikor úgy tűnt, hogy Magyarország végre megszabadul a zsidó mételeytől. A cikkek is ebben a szellemben íródtak, így értelmezhetők.

Lássuk a 13. részt!

FORRÁS: Ktartás.hu

A főnök

"Valamikor kis zsidóként kezdte, éppen úgy mint sok ezer fajtestvére. Ott állt a pult mögött, mérte a vég vásznat, a nyári melegben írta a „vizesnyolcast”, spekulált, alkalmazottait kiuzsorázta, gyűjtötte a

üzlet „szellemi” részét vállalja és irányítja. Megközelíteni nehezebb mint a tibeti lámát. Titkárszobákon keresztül kell ácsorogni esetleg órákon át, míg színe elé juthatunk. Csinos magyar gépírónt tart, akit a pénzért meg akaregészen vásárolni. Ha valaki bírálni meri működését, az repül

üzlet „szellemi” részét vállalja és irányítja.

Megközelíteni nehezebb mint a tibeti lámát. Titkárszobákon keresztül kell ácsorogni esetleg órákon át, míg színe elé juthatunk. Csinos magyar gépírónt tart, akit a pénzért meg akaregészen vásárolni. Ha valaki bírálni meri működését, az repül

megcsináltam!

Rengeteg összeköttetése van, hiszen a faji szolidaritás megnyitja a lehetőségeket a külföld felé, és be tud kapcsolódni az úgynevezett nemzetközi piacba. Mindig jól spekulál és ráfizetésekből szerzi meg a legtöbb vagyont. A magyar dolgozó legnagyobb kiuzsorázója volt.

Alkalmazottai éhbérért dolgoznak, és ha fizetésemelést kérnek, a főnökúr kétségbeesetten tiltakozik: Tönkre akarnak tenni? - és elsírja, hogy milyen nagy ráfizetései vannak. Mikor az alkalmazottak távoznak, meglegedetten gyűjt rá a szivarjára: Ezt jól megcsináltam!

Rengeteg összeköttetése van, hiszen a faji szolidaritás megnyitja a lehetőségeket a külföld felé, és be tud kapcsolódni az úgynevezett nemzetközi piacba. Mindig jól spekulál és ráfizetésekből szerzi meg a legtöbb vagyont. A magyar dolgozó legnagyobb kiuzsorázója volt.

Csak volt, mert ma már a drótkerítés mögött spekulálhat." (Összetartás)

Napjaink példányai:

Simor András, Magyar Nemzeti Bank elnöke

Gadó János, lapszerkesztő (Szombat)

Gyarmati István, Demokratikus Átalakulásért Intézet igazgatója

Hamecz István, OTP Alapkezelő Zrt. elnök-vezérigazgatója

Rangos Katalin, Magyar Rádió Közalapítvány kuratóriumának MSZP által delegált elnöke igazgatója

Király Júlia, MNB-alelnök

Alföldi Géza

A patkányok dala

Éljen a halál! Éljen a pusztulás!
Éljen a szenny, a mocskok, a szemét!
Pizokról, búzról zengjen most dalunk,
Mert mi vagyunk a kiválasztott nép:
Mert mi a híres patkányok vagyunk!

Ahol rothad, erjed, gennyed, ami szép,
S csatornáknak szennyvíz possadoz,-
Vidám dalunkkal odarohanunk,
Hol dögöket az ár hulláma hoz:
Mert mi a híres patkányok vagyunk!

Megrágjuk mi az élt is, hogyha rab,
Ha védelemre nincs már ereje.
A rothadásnak hű színt mi adunk,
Mert mi vagyunk a vége s kezdete:
Mert mi a híres patkányok vagyunk!

Hogyha új hajót épít a szorgalom,
Ki elsőnek ver benne új tanyát,
Mi vagyunk! Mi! Mind rája rohanunk,
S a korhadásig szétrágjuk falát:
Mert mi a híres patkányok vagyunk!

S ha málló roncs, mert szétrágtá fogunk,
A süllyedést mi tudjuk legelőbb,
El is hagyjuk, haj, futva rohanunk,
- míg életet remél a kerge nép,-
- mert mi a híres patkányok vagyunk!

Ahová egyszer betettük a lábunk,

Minden szepet és jót szétrombolunk,-
Erre rendelt a sors, Dicső Fajunk!-
Nincs, amit szét nem rág fogunk:
Mert mi a híres patkányok vagyunk!

Szétrágunk mi Istent, templomot, hazát,
Családot és a szent becsületet,
Szennyes a bőrünk, szagunk és szavunk,-
Mégis urak e nagy világ felett:-
Mert mi a híres patkányok vagyunk!

Átkoz, sároz, mocskol, hej a balga nép,
Kiiirtana, de ki nem irtható.
Csak gyarapszunk, de ki nem halhatunk,
-A tisztaság is hiábavaló,-
Mert mi a híres patkányok vagyunk!

S míg a világ világ, mi csak leszünk!
Rombolunk, irtunk, rágunk, szennyezzünk.
Mindig a világ réme maradunk,
Mert a sátán, a bűn, a szenny velünk,
Mert mi a híres patkányok vagyunk!

Te hülye, ki szebb jövőről álmodol,
Vedd le előttünk gyűrött kalapod,
Tedd Istenné rút, utált alakunk,
S tőlünk a hírt, a fényt is megkapod,
Mert mi a híres patkányok vagyunk!

Mert Isten nélkül felépülhet a világ,
De patkány nélkül nem élet a lét,
S mi kegyelmet az égnek sem adunk,
Dalold hát hittel fajunk szent nevét:
Mert mi a híres patkányok vagyunk!

A szobrunk álljon minden utcasarkon,
Költő csak róluunk zengjen éneket!
Az ég üvöltse dicső dalunk,
Mert úr lettünk az ég s a föld felett:
Mert mi a híres patkányok vagyunk!

Alföldi Géza (1908 - 1991)

(...) 1943-ban megjelent Csak a gyökér kitartson! című második kötete bombaként robbant az akkori félféudális uralkodó osztály szociálisan érzékenlen köréinek délibábos idilljébe. Világosan látta a magyar parasztság sanyarú helyzetét és ennek a nemzetfenntartó rétegnek halálsikolya adja az alaphangot verseinek témájához. Ettől kezdve egycsapásra országosan ismert és elismert költővé válik. Verseit tucatjával közlik a nemzeti gondolat megvalósításáért harcoló lapok.

(...) A végsőig harcoló magyar csapatokkal került 1945 tavaszán nyugatra. (...)

1948 áprilisában (...) indítja útjára HÍDVERŐK címmel a később legendássá váló, kéthetente megjelenő lapját. Olyan neves személyiségek támogatják írásaikkal az induló újságot, mint Nyíró József, Baráth Tibor, Padányi Viktor, Oláh György és Milotay István, hogy csak a nevesebbeket említsük. A Hídverők Alföldi irányításával a nemzeti emigráció egyik legradikálisabb szócsovévé válik és 1962-ben bekövetkezett elnémitásáig a világ minden sarkában kedvenc olvasmánya a hazához hű magyaroknak. (...)

1954-ben a Hídverők szerkesztősége az emigrációs magyarság hathatós anyagi segítségével kibéri a bajorországi Teising-kastélyt, ahol Alföldi vezetésével Történelmi és Társadalomtudományi Kutatóintézet létesül, melynek egyik fő célkitűzése, hogy a világ közvéleményével az igazságnak megfelelően megismertesse a magyar sorskérdéseket és ezáltal minél több támogatót találjon a nyugati országokban, egy akkor még reálisnak tűnő, a nyugat segítségével megvalósítható felszabadítási küzdelemhez.

A Hídverők megalkuvást nem tűró hangvétele természetesen elejétől fogva szálka volt a nemzetközi liberálbolsevista körök és kiszolgálók szemében. Több sikertelen kísérlet után 1959-ben elkerültnek látták az időt egy Alföldi elleni összevont támadásra. A harci kürtjelet a New Yorkban megjelenő „Az Ember” című magyar nyelvű zsidó revolyerlap fújta meg, amelynek abban az időben Klár Zoltán, a botrányairól hírhedt nemzetközi szélhá-

mos volt a főszerkesztője. Klár már évek óta ostromolta a német hatóságokat a költő elnémitásának érdekében, mert **A patkányok dala** című nagyon is találó és ezért nagy népszerűségnek örvendő versét nem tudta megemészteni és megbocsátani. Most végre szövegesekre talált a németországi Szociáldemokrata Párt némi befolyásos személyiségénél, akikhez faji, vagy szellemi rokonság fűzte. Ettől kezdve már szabad volt az út. Egy három évig tartó szélmalomharc veszi kezdetét, különböző bíróságok bevonásával, ami felemészti Alföldi idegeit, az anyagiokról nem is beszélve. A vádak ugyanazok voltak, amelyekkel ma is könnyen szalonképtelenné lehet tenni bárkit: antiszemita, náci, nyilas stb. eszmék terjesztése. Végül 1962-ben a Hídverőket jogerős bírósági döntéssel betiltották a német hatóságok, Alföldit pedig 6 hónapi felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték. Mellékbüntetésként kitiltották Németországból. A kitiltás végrehajtása azonban elmaradt, mert akkoriban - hálá Klár Zoltánék propagandájának - nem akadt ország, amely Alföldit befogadta volna.

Ezután különböző üzleti vállalkozásokkal - többek között borkereskedelemmel - kezdett foglalkozni, hogy megélhetését valamivel biztosítsa, de mindenbe belebukott. A végső döfést az adta, hogy 1967-ben előzetes értesítés nélkül - Alföldi adósságaira hivatkozva - a Teising-kastélyt azonnali árverésre bocsátották. Még arra sem adtak neki lehetőséget, hogy az évek során összegyűjtött, felbecsülhetetlen értékű dokumentációs anyagot biztonságba helyezze. Két koffert kivevő személyes holmijával és verseinek kézirataival távoznia kellett, a gyűjtemény nagyrésze pedig egyszerűen a szemétre került. Alföldi Géza ettől kezdve megtört ember lett, a politikától teljesen visszavonult, verseket nem nagyon írt többé és 1991. október 25-én bekövetkezett haláláig kimondottan mostoha körülmények között tengette életét. (...)

Forrás:

http://hu.metapedia.org/wiki/Alföldi_Géza
http://hu.metapedia.org/wiki/Alföldi_Géza Versei